

Kamarádi, dolů sfárejme

Hudba: Rudolf Kubín

Text: A. Minský

♩=110 *Pochodom*

D A7 D G A

Vzpo - mí - nám si na ten krás - ný den, když jsem vy - šel prv - ně z do - mu
 Má - ma mě na - po-sled ob - ja - la, po tvá - ři ji sl - zy ska - nu -

D G D

ven, šla - pal si to po pě - ši - ně za - dem k já - mě Ka - ro - lí - ně,
 la. Šel jsem prv - ně do ro - bo - ty a zpí - val si pod - le no - ty

1. 2. A7 D G

sám ne - smě - le. dál ve - se - le. Ka - ma - rá - di, ka - ma

D G

rá - di, do - lů sfá - rej - me, ka - ma - rá - di, ka - ma - rá - di,

D G A7

bá - zeň ne - měj - me. Vy - fá - rá - me o - pět za sví - tá - ní, vzhů - ru kaž - dý

D7 G D7 G

z nás, ka - ma - rá - di, ka - ma - rá - di, ke své má - mě zas.

2. Pod zemí já svého druha mám, za toho snad život svůj i dám.
 Sfárali jsme kdysi spolu v těžní kleci prvně dolů, já kamarád,
 na pozdrav mi za něj odpoví, v šachtě jeho podkovy.
 Vůz když táhne po pěšině dole v jámě Karolině, můj kamarád.

3. Až se jednou ráno rozední, nevyfárám šichtu poslední.
 Budu někde s nímou tváří tam kde slunko nezazáří, já kamarád,
 pomocnou mi ruku podejte, kamarádi ihned fájte.
 Doma čeká synek, máma, rád bych byl zas mezi vámi, kamarádi.